

Cal Campaner

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Cal Campaner, Vallhonesta. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Al costat de l'església de Sant Pere de Vallhonesta
Coordenades:	
Latitud:	41.6737
Longitud:	1.88779
UTM Est (X):	407420
UTM Nord (Y):	4614146

Classificació

Número de fitxa	08262 - 50
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	XIII-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Està en procés de rehabilitació
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL, acord municipal 23/2/2011
Accés	Restringit
Ús actual:	Lúdic
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 006A00037
Fitxes associades:	
<u>Sant Pere de Vallhonesta</u>	
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía / OPC
Data de registre de la fitxa:	dt., 22/06/2004 - 02:00

Descripció

Aquesta casa es troba al costat de l'església de Sant Pere de Vallhonesta. És una casa fruit de diferents èpoques, tot i que no es conserva l'estructura sencera. Actualment està formada per tres crugies, però tan sols una, la de tramuntana, es conserva dempeus degut a la rehabilitació que es va fer els anys 80. És una casa d'estructura senzilla, de planta i pis, amb teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana principal que s'obre a llevant. L'interior és de dues crugies perpendiculars a la façana i l'estructura s'ha modificat i a l'interior hi ha dues sales, una amb material del Centre Excursionista i l'altre buida. A la banda de ponent hi ha les restes de la part més antiga de la casa. Es tracta de tres crugies paral·leles i paral·leles a la casa existent. La que queda al centre tan sols té planta baixa, essent utilitzada ara com a terrassa accessible des del primer pis de la casa. El mur del costat nord barreja filades d'opus spicatum amb filades d'obra horitzontal. La segona crugia, situada més a l'oest, es troba en mal estat perquè s'ha enfonsat part del mur de ponent i no conserva el sostre. El mur de tramuntana i el de ponent també presenten filades d'opus spicatum alternades amb filades horitzontals. Entre aquestes dues crugies hi ha un arc diafragma apuntat que es conserva en bon estat. La última i tercera crugia té a l'angle NW l'estructura d'una tina de la que resta el cup que actualment s'utilitza com a dipòsit d'aigua de pluja. És una tina quadrada i l'interior és folrat amb cairons. El mur que tanca el conjunt de la casa pel costat nord és compacte, de blocs de pedra ben tallats i de mides bastant uniformes, amb una espitllera a la part central baixa. Això ens mostra que va ser fet tot d'una vegada, essent un dels més antics de la casa. Al mur de la banda sud, pel que s'accedeix a l'interior de la part enrunada, hi ha un petit contrafort exterior. Cal assenyalar que encara queden restes del mur que lligava el cos reconstruït amb l'enrunat, i que el mur de darrera de la casa reconstruïda forma una mica d'angle.

Observacions:

Tenia una tina.

Història

Aquesta casa faria les funcions de casa del capellà i rectoria de l'ermita de Sant Pere de Vallhonesta. Vallhonesta formava una quadra jurisdiccional independent que va estar en mans de diferents famílies feudals. El 1115 els feudataris eren els Guàrdia de Montserrat, i no tornem a saber res més fins el 1375, quan el rei vengué la seva jurisdicció juntament amb les de Mura i Granera a Pere de Planella; a mitjans del segle XVI fou propietat de la família Aymerique i, per aliança matrimonial, passà als senyors de Rajadell i Vallformosa que la posseïren fins al segle XIX. Des de l'any 1850 forma part del municipi de Sant Vicenç. La primera documentació referent a l'església és del 1115, quan Bernat de Guàrdia dóna a la seva muller Ermesseda béns situats a la parròquia de Sant Pere de Vallhonesta; posteriorment es citada a les llistes de les parròquies del bisbat de Vic anteriors al 1154, en les que trobem la parròquia de Valle honesta; a les llistes del 1361 i de 1438 ja no surt, probablement perquè perdé la condició de parroquial degut a la pesta negra, passant a ser sufragània de Sant Vicenç de Castellet; el 1685 és sufragània de Sant Vicenç de Castellbell, tornant a dependre de Castellet el 1870, quan aquesta recupera les funcions parroquials. La població del terme de Vallhonesta es va veure afectada per les epidèmies de pesta del segle XIV i els conflictes del XV, tot i que es va recuperar gràcies a l'economia agrícola basada fonamentalment en la vinya. Al 1375 a Vallhonesa hi havia 13 focs; la crisi de la baixa edat mitjana va reduir la població a 4 focs i no va ser fins a principis del segle XVIII que hi hagué una recuperació substancial amb 45 habitants censats l'any 1717. Actualment hi ha 22 masos. Aquest edifici del costat de l'església es correspondria amb la segona fase de reconstrucció d'aquesta, finals del segle XIII, tal i com mostren els murs i els arcs utilitzats en la part més antiga. La seva història aniria paral·lela a la de Sant Pere i, per tant, romandria

ocupada durant tot el temps en que l'església estigués en actiu, principalment fins a la Guerra Civil Espanyola. Fa uns anys s'ha restaurat una part i s'utilitza com a refugi excursionista gestionat pel Centre Excursionista de Sant Vicenç des del 1980, moment en que es va restaurar part de la casa. Els darrers mesos s'ha rehabilitat la part sud de la casa, consolidant els arcs gòtics.

Bibliografia

SANZ, D. (2004-2). Sant Jaime de Vallhonestà: patrimoni històric i monumental. A Dovella primavera-estiu 2004.

SUADES, J. (1987). "El poblament de Vallhonestà dels anys 1750-1775: venda de masos deshabitats, aposentos i la construcció d'un molí fariner". Dovella n° 22, Manresa, p. 15-18.

SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parcir Edicions, 1986.

FERRANDO ROIG, Antoni (1983) El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac Història i arqueologia vistes per un excursionista. Pàg. 175-181.

